

Р Е Ш Е Н И Е

№ 72

гр. Перник, 12 април 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети март две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.

при секретаря Т.М. и в присъствието на прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело №48 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Касационно производство по реда на по чл. 63 ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Касационната жалба е подадена от В.К.Г. *** срещу част от решение №968 от 30.11.2012 г. на Районен съд – Перник постановено по НАХД №671 по описа на съда за 2012 г. С обжалваната част на първоинстанционното решение е потвърдено наказателно постановление №РД-И-085 от 08.03.2012 г. на Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по лекарствата (ИАЛ), издадено срещу В.К.Г. в частта, с която за нарушение по чл. 238, ал. 1 Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ) и чл. 2 от Наредба №29 от 09.12.2008 г. на МЗ за условията и реда за организация на работата в дрогерията (Наредбата) във вр. с чл. 287, ал. 3 от ЗЛПХМ е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000 (пет хиляди) лв. Касаторът развива оплаквания, че районния съд е постановил неправилно и незаконосъобразно решение, тъй като посочените за нарушени законови разпоредби не кореспондират със съдържанието на посочените за нарушени нормативни актове. Жалбата съдържа и теза, че неправилна е правната квалификация на вмененото административно нарушение, което също е основание за отмяна на процесното НП и в потвърдената му част. Жалбоподателят твърди още, че посочената за нарушена законова разпоредба на чл. 238, ал. 1 от ЗЛПХМ е „диспозитивна и препращаща към Наредбата“ и съответно не вменява задължение и не съдържа забрана, поради което и не може да бъде нарушена. Същото се твърди и по отношение на нормата на чл. 2 от Наредбата. Искане се отмяна на атакуваната част на съдебния акт и постановяване на друг, с който издаденото наказателно постановление да бъде отменено и в останалата му част.

Ответникът по касационната жалба не взема становище, не се явява пред съда и не изпраща представител.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник предлага обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, касационен състав, като обсъди доводите на касатора, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК прие следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от засегнатото от съдебния акт лице.

Разгледана по същество е неоснователна.

Касационният съд не приема развитите в жалбата оплаквания, че административнонаказващият орган е допуснал посочените нарушения на закона с атакувания съдебен акт.

Районният съд е приел от фактическа страна, че със съставяне на акт за нарушение е образувано административнонаказателно производство срещу настоящия ответник - В.К.Г. – ръководител на дрогерия. Предмет на нарушение в процесния случай е осъществена от наказаното лице продажба на лекарствени продукти с режим на отпускане „по лекарско предписание“, а именно – една опаковка Bromhexin Actavis tablets 8mg x 20 и една опаковка Gentamycin Actavis cream 0,1% 15g. Нарушението е установено при осъществена контролна покупка от служители на ИАЛ. След установяване на така описаната фактическата обстановка по спора районният съд, при извършваната служебна проверка за законосъобразност на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание, е установил наличие на допуснати процесуални нарушения в хода на производството и конкретно несъответствие на части от акта и НП с императивни правила на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. На база тези си заключения решаващият съдебен състав е отменил НП частта му за нарушението по т. 2.

По отношение на нарушението по т. 1 от НП са направени следните правни изводи:

Във връзка с несяно вписаната нарушена законова разпоредба на чл. 238, ал. 1, при което след нормата вместо ЗЛПХМ е посочена Наредбата районният съд е приел пропуска за дължащ се на техническа грешка, поради което е несъществен, тъй като правото на защита на лицето, посочено за нарушител не е ограничено. По същество районният съдия е приел нарушението за доказано безсъмнено, кореспондиращо с доказателствата и категорично за извършено, както и за извършено от В.Г.. Определено да бъде наложено административно наказание е прието за правилно, съответно на предвиденото в закона по вид и справедливо определено като размер. При тези си изводи, районният съд е потвърдил процесното НП в тази му част, от което недоволен е останал настоящият жалбоподател.

Административен съд – Перник споделя мотивите на първата съдебна инстанция и намира постановеното решение за правилно и в обжалваната му част.

Споделят се изводите на районния съдия относно несъществеността на допуснатата в НП техническа грешка във връзка с изписването на посоченият за нарушен нормативен акт. Нарушение е налице, но по своя характер същото не е съществено в степен правото на защита на лицето, сочено за нарушител да е съществено ограничено, какъвто е именно критерият, определящ доколко значим е процесуалния порок, за да е налице основание за отмяна. Пропускът на АНО след вписване на нормата на чл. 238, ал. 1 да се посочи нормативният акт, част от чието съдържание е същата, преценен съвкупно с обстоятелствената част на НП и акта, основание за неговото издаване, не създава неяснота у нарушителя относно извършеното от него административно нарушение и защо ще бъде административно наказан. Това не е неправилна правна квалификация на нарушението, а грешка, която се преценява като несъществена с оглед съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателства във връзка с делото.

На следващо място разпоредбата на чл. 238, ал. 1 от ЗЛПХМ, (за която нарушителят твърди, че не знае част от кой нормативен акт е и така било ограничено правото му на защита) не е препращаща в частта ѝ, отнасяща се до уредената законово възможност в дрогерия да се продават лекарствени продукти без лекарско предписание. Препратката се отнася до видовете продукти и стоките със значение за здравето на човека, определени в Наредбата, но диспозитивът отново е в две части, като съдържа законов регламент в дрогерия да могат да се продават въпросните продукти, а като видове - изброените в Наредбата. Чл. 2 на Наредбата съдържа същия регламент - какво може да се продава в дрогерия. Не се приема тезата на жалбоподателя, че нормите на чл. 238, ал. 1 от ЗЛПХМ и чл. 2 от Наредбата, не съдържат нито задължение, нито законова забрана, поради което не било възможно да бъдат нарушени. И елементарната логика води на извод, че след като законът изрично изброява продуктите, които могат да се продават в дрогерия, следователно всички останали са забранени за продажба в такъв вид обект. По изключението на закона само

в дрогерия (освен в аптека) могат да се продават и лекарствени продукти, но от конкретен вид – такива, отпускани без лекарско предписание.

Касационният съд не приема оплакването на жалбоподателя и във връзка със субекта на санкцията по чл. 287, ал. 3 от ЗЛПХМ за процесното нарушение. Законодателят е употребил изразът „който продава“, което безспорно се отнася до всеки субект продаващ в дрогерията, а на още по-силно основание ръководителят на същата. В случая безспорно и подкрепено с доказателства е установено, че ръководителят на дрогерията В.Г., без това нейно качество да е от значение в случая, е продала лекарствени продукти, отпускани по лекарско предписание. Квалификацията на деянието не противоречи на статута на наказаното лице.

Правилна е преценката на първата съдебна инстанция и относно вида, размера и справедливостта на определеното да бъде наложено административно наказание. АНО е определил същото при спазване правилата на чл. 27 от ЗАНН.

Така при извършената касационна проверка на атакувания съдебен акт, както служебна на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, така и предвид доводите на жалбоподателя настоящия съд не откри пороци на атакуваната част на решението на първата съдебна инстанция, които да съставляват основания за отмяна или изменение.

Водим от гореизложеното касационния съд намира обжалваната част от решението на Районен съд - Перник да потвърди атакуваното пред него НП в частта му за нарушението по т. 1 за валидно, допустимо, правилно и законосъобразно, предвид което касационната жалба ще бъде отхвърлена поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №968 от 30.11.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №671 по описа на съда за 2012 г. В ЧАСТТА, С КОЯТО Е потвърдено наказателно постановление №РД-И-085 от 08.03.2012 г. на Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по лекарствата издадено срещу В.К.Г. *** в частта, с която за нарушение по чл. 238, ал. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ) и чл. 2 от Наредба №29 от 09.12.2008 г. на МЗ за условията и реда за организация на работата в дрогерията във вр. с чл. 287, ал. 3 от ЗЛПХМ е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000 (пет хиляди) лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.